

[Skræppenborg-Nielsen.]

bejdskraft. Nogle af dem giver endog mere arbejde eller omplacerer arbejdet eller overflytter arbejdet fra ét kontor til et andet, og det bliver administrationen som bekendt ikke meget billigere af. Vi har mere end nok af administration her i landet. Vi burde tværtom som her at forøge den i stort omfang prøve på at nedskære den, selv om det altid er svært at nedskære en administration, der bare én gang har set dagens lys — og det gælder naturligvis også for tillægspensionslovforslagets vedkommende. Prøv at tænke over det: nu skal der oprettes et tillægspensionsinstitut med direktør, med repræsentantskab, med bestyrelse og med en flok af kontorfunktionærer og en flok af dyre, meget dyre, maskiner af forskellig art; der skal registreres ikke mindre end ca. 1.100.000 lønmodtagere; der skal registreres ikke mindre end ca. 100.000 arbejdsgivere foreløbig; der skal inden 1. marts 1964, så vidt jeg har forstået den betænkning, vi har fået uddelt her i folketinget, udsendes halvanden million tredelte brevkort til lønmodtagerne; der skal føres kontrol med alle indbetalinger; der skal føres kontrol med og registreres flytning af lønmodtagere fra én arbejdsgiver til en anden o. s. v. o. s. v. Det bliver en mægtig administration.

I stedet for en tillægspension som den foreslåede — og jeg har tidligere her i det høje folketing givet udtryk for netop det, jeg nu vil sige — burde man gøre noget andet. Når vi nu endelig er kommet så langt — i hvert fald før det valg, der kommer — at alle synes at være enige om, at den nuværende folkepension er for lav, hvad den jo også er, hvad er så spørgsmålet? Hvad bør man da gøre? Ja, jeg ved godt, at det er spildte ord på Ballelars, for tillægspensionen får vi altså, og derfor skal jeg gøre det så kort som muligt.

Efter min og mit partis mening dette: for det første se at blive enig om en rimelig pensionsstørrelse, finansieret over skatterne — og produktionen for min skyld gerne — som giver alle ældre medborgere, alle invaliderne og alle enkerne et virkeligt grundlag at eksistere på, et grundlag, hvorved de pågældende er i stand til at betale hver sit, som man plejer at sige her i landet. I stedet for at fjerne de meget store skel, der

findes her i landet for så vidt angår pensioner, prøver man nu på at skabe nye. Det er efter min opfattelse helt forkert.

Vi har en sygekassegrænse. Den bruges til at afgøre, hvorvidt man kan være ubemidlet, nydende medlem af en statsanerkendt sygekasse eller man skal være bemidlet, nydende medlem af en statsanerkendt sygekasse eller fortsættelseskasse. Denne sygekassegrænse er beregnet af det statistiske departement over, hvad faglærte arbejdere her i landet tjener gennemsnitligt pr. år under fuld beskæftigelse. Jeg mener, at man udmærket kunne sætte udgangspunktet for en retfærdig pension i relation til denne sygekassegrænse. Målet — jeg siger udtrykkeligt målet, for jeg ved godt, det ikke kan gennemføres på én gang, og den højere tillægspension, som har været omtalt her i dag, kan heller ikke gennemføres på én gang — målet for en pension efter denne sygekassegrænse bør være $\frac{2}{3}$ af denne grænses beløb.

Det forudsætter, at vi afskaffer alle tjenestemandspensioner for alle nyansatte tjenestemænds vedkommende, naturligvis med behørig erstatning til tjenestemændene, fordi den pensionsret, de i øjeblikket har, er en del af deres løn.

Der har været talt meget om fondsdannelser i dag. Det er muligt, at disse fondsdannelser er nødvendige. Jeg ved det ikke. Jeg har ikke fuldt overblik over situationen. Vi kan nu engang ikke være med på alting. Hvis man imidlertid mener, at en sådan fondsdannelse er nødvendig, kan den også skabes ved at indføre en pensionsordning som den, jeg her har givet udtryk for: $\frac{2}{3}$ af sygekassegrænsen som mål, finansieret over skatterne og for min skyld som allerede sagt gerne over produktionen.

Nu gennemfører man det jo ikke, men jeg lagde med stor interesse mærke til, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i sit indlæg sagde, at det også var hans opfattelse, at man skulle have ens pension — så vidt jeg har forstået det ærede medlem. Hvis vi engang kan nå dertil, er det også godt og rigtigt.

Som sagt, jeg er bange for tillægspensionen. Jeg er utryg over for den. Jeg er først og fremmest utryg over for den fantastiske administration, som ingen moderne kontor-maskiner kan tage væk. Nu får vi så se; om